

Retsforlig

Finn Bentzen anlagde en straffe sag for ærekrænkelser mod Vagn Noach som artikelforfatter og Ruth Olsen som redaktør. Da ingen af de anklagede havde lyst til mere ”slåskamp”, blev følgende forlig indgået:

Den 22. marts 2012 kl. 13:00 blev retten sat i retssal A af dommer Peder Johs. Christensen.

Under en indledende drøftelse af sagen opfordrede dommeren til et forlig. Advokaterne oplyste, at parterne har indgået følgende forlig:

”Der har været udgivet en artikel forfattet af Vagn Noach i tidsskriftet ”Den Ny Verdensimpuls, udgave 2011, nr. 3.” I denne artikel indeholdes et ordvalg, som Finn Bentzen har opfattet som krænkende, bl.a. ordene ”en form for snyd”, en henvisning til Martinus holdning til bedragerer” og en henvisning til Martinus advarsel mod ”personer der forsøger at udnytte andre”.

Vagn Noach oplyser, at de nævnte citater fra artiklen ikke af ham var udtryk for, at han tillagde Finn Bentzen disse egenskaber. I det omfang ordvalget og/eller henvisningerne måtte kunne opfattes anderledes, beklager Vagn Noach dette.

Ruth Olsen bekræfter, at retsforliget offentliggøres i næste nummer af ”DenNy Verdensimpuls.”

Retten bestemte herefter, at ingen af parterne skal betale sagsomkostninger til den anden part. Ved afgørelsen er der lagt vægt på sagens karakter og omfang samt resultatet, herunder indholdet af det forlig, som parterne har indgået under hovedforhandlingen.

Slutspil

v/Vagn Noach

Som det fremgår af dette blads nummer 4 fra december 2011, havde Finn Bentzen på grundlag af min artikel i bladets nummer 3 fra september 2011 anlagt en straffesag mod mig og bladets redaktør med krav om fængsel i 4 måneder.

Denne sag blev afgjort i Holbæk ret den 22. marts 2012.

Under sagens forelæggelse hævdede min advokat, at modparten ikke havde nedlagt nogen påstand, idet det ikke i stævningen var præciseret, hvilke ord der skulle kunne begrunde en straffesag om æreskrænkelser og injurier.

Dommeren opfordrede herefter til forlig, og dette forlig er offentliggjort i dette nummer af bladet.

Som det fremgår af forliget, har Finn Bentzen taget min artikel i bladet meget personligt. Min hensigt med artiklen var ikke at rette et angreb mod Finn, men alene at udtrykke en forundring over, hvorfor det var til Martinussagens bedste, at Finn gennem et af sine selskaber ejede Sams værdier, før de som oplyst skulle overgå til Martinusinstituttet.

Jeg havde håbet, at nogle af de involverede fra Martinus Institut eller måske Finn selv, i dette blad ville have løftet sløret og fortalt os, hvorfor det var til Martinussagens bedste, at Sams værdier først skulle parkeres i et af Finns private selskaber, og hvad formålet med dette var, samt hvorledes det blev sikret, at Finns livsarvinger respekterede dette, når der ikke forelå noget på skrift.

Da sagen nu er afsluttet, får vi sikkert aldrig belyst dette mysterium, og det må vi så fremover leve med.

Jeg har ofte hørt folk, der havde kendt Martinus, udtale, at Martinus har givet udtryk for, ”at hver en sten skal kunne vendes”, hvilket jeg har opfattet på den måde, at intet indenfor sagen skulle være skjult, men alt skulle kunne tåle solens klare lys.

Med den tidligere af rådet nægtede indsigt i behandlingen af arvesager og med det fra retssagen uafsluttede mysterium, kan jeg konkludere, at dette udtryk med stenene kun var gældende, dengang Martinus var på det fysiske plan.